

Budovanie náučného chodníka II.
alebo ako sme snívali o väčšej pomoci

30. apríla 2011

5

Počas poslednej aprílovej soboty sme chceli na náučnom chodníku v Bielických Bahňách urobiť čo najviac. Všetko záležalo, koľko príde dospelých „silných chlapských rúk“. Žiaľ, zas prišli len skalní - naši...

10 Na brigádu prišlo síce sedemnást' malých detí zo ZŠ Veľké Bielice s učiteľkou Gabrielou Dragulovou, ale v podstate som im nemala čo dať robiť – iba zbierať konáriky na chodníku, či trhať korenky. Do vysokej žihľavy zbierať odpadky, ktorých je tu stále dost', som ich nemohla predsa poslať. Vydržali do dvanástej, hneď po nich odišiel Ivan Boháček s Tomášom Masárom, aj Tibor Harceg mladší. Na vyše hodinku však dobehol Stanko Slivka s krovinoresom. Pánbohzaplať! Šesť našich tmavovlasých „sovičiek“ odišlo o jednej hodine autobusom, siedmy „sovák“ sa odul, keď som ho hrešila za to, že sekerou zaťal do stromu...

15 Len čo bol môj Peťo pre kapustnicu v dvoch veľkých termoskách od pani Márie Balážovej, našej bývalej turistky, len čo začali hladní chlapi jesť prvé hlty na stole urobenom z prepravky na fúriku... začala búrka. Vyhnala domov Stanka s krovinoresom, ktoré sme potrebovali najviac, lebo Karol Bielich z Veľkého Klíža robil len tri hodinky... Všetci sme sa schovávali pod deravou celtou prevesenou cez konár stromu. Nebolo nám jedno, keď fučal vietor a hromy - blesky bili tesne nad hlavou. Pre chlapcov – Erika a Miloša Pavlovičovcov, Daniela Kopála, Dávida Nguena a Jozefa Beňu, ktorí prišli s učiteľom Jurajom Pukancom, to musel byť zážitok. Všetci sme žartovali, napriek tomu, že každému niečo premoklo.

25 Dobrá nálada neopúšťala ani Majku a Dominiku Krištofové, ani Mišku Raučinovú, ktoré – vidiac blatisko po poriadnom daždi – odišli na bicykloch domov. Juraj Pukanec, premočený do nitky, odviezol na svojom aute svojich piatich zmoknutých a zabahnených žiakov a vrátil sa v suchom oblečení ešte pomáhať. Veď hrubej roboty sa urobila len polovica... A tak sme sa niektorí aj v pršiplášťoch pustili do roboty – osem chlapov: Vladko Dobiaš,

30 Peter Borszék, Juraj Pukanec, Janko Šandera, Stano Hudok, Maroš Farbiak, Emil Benko a Veľkoklížan Tomáš Kňaze. Zo žien sme ostali s Mimkou samé. Skôr sme boli len morálnou podporou a fotografkami. (Nás čakal doma ešte robota s čistením všetkých zmoknutých a zablatených vecí, ktoré sme sem na Bahňách museli priniesť.) Prvú informačnú tabuľu pri vstupe na Bahňách sme osadili ako poslednú. Všetci sme mali dobrú náladu, dobrý pocit, ale aj úľavu, že sme to do 17. hodiny zvládli. Zvládli sme len hrubú robotu. Naše predstavy, že sa cez túto sobotu stihne prekosiť celá trasa náučného chodníka, upraviť terén, vysypať ho podrvenými konármi... to bol len sen. Na skrášľovacie práce chodníka neostal čas. Bolo nás málo. A ja osobne som bola z nezáujmu Bieličanov a Partizánčanov strašne, ale strašne sklamaná...

40

Preto si o to viac vážim tých, čo prišli robiť.

Málokto si uvedomuje, že tým, že prišli, píšú novú históriu Bielických Bahien. Budú to práve oni, ktorí nám pomohli pri výstavbe náučného chodníka a ich jedinou odmenou bude

45 fotografia na jednej z informačných tabúľ.

VELIKÁNSKE ĎAKUJEM patrí dobrovoľníkom, kamarátom, ktorí vydržali do konca:

- Vlaskovi Dobiašovi – koordinátori projektu, ktorý sa nadrel najviac**
50 **Pet'ovi Borszékovi – makal, aj keď ide s rukou na operáciu**
Jurajovi Pukancovi – učiteľovi ZŠ Nádražná
Jankovi Šanderovi – nášmu členovi
Stanovi Hudokovi – nášmu novému členovi
Mariánovi Farbiakovi – nášmu nádejnému členovi
55 **Emilovi Benkovi – členovi výboru KST Kamarát**
Tomášovi Kňazemu z Veľkého Klíža – nášmu kamarátovi
ale aj
Stankovi Slivkovi za nezištnú prácu s krovinnorezom.

- 60 A všetkým, ktorých som menovala v predchádzajúcich riadkoch.

Ala